

(۸۱/۷/۱۸). پس از این حادثه، علی رحیمی از چاه ۱۸ بالا می‌رود و به دنبال او امیر احمدی که دچار ضعف بسیار بود، خود را به بالای چاه می‌رساند، اما احمدی به کُما فرو می‌رود و پس از چند ساعت دچار ایست قلبی می‌شود و جان خود را از دست می‌دهد. پس از چند ساعت، علی رحیمی به سمت بیرون حرکت می‌کند اما او نیز به علت ضعف و (احتمالاً) شوک ناشی از مرگ دو همراه خود، بیهوش می‌شود.

پس از تأخیر دسته‌ی سه نفره، افراد دسته‌ی اول با کمک خواهی از کوه‌نوردان کرمانشاهی و... مجدداً وارد غار می‌شوند. آنان با تلاش طاقت فرسا، موفق می‌شوند علی رحیمی را از غار خارج کنند (۸۱/۷/۲۲). پس از آن دسته‌های متعدد غارپیما به منظور انتقال جسد و یکتوریا کیانی راد و امیر احمدی وارد غار پراو شدند اما موفق به انجام این کار نشدند.

این حادثه، یک بار دیگر نشان داد که خطر در فرود یا پایین آمدن، بیش از صعود است. ضمن آن که در غاری مانند پراو، باید بیشتر انرژی و وقت، برای بازگشت ذخیره شود.

* منصور شاه‌ویسی اهل کرمانشاه که در برنامه‌ی «ماراتن دماوند» (صعود سرعتی دماوند، برگزار شده توسط فدراسیون کوه‌نوردی در روزهای ۲۹ و ۳۰ مرداد) رتبه‌ی دوم را به دست آورده بود، در بازگشت به کرمانشاه، بر اثر تصادف اتوبوس خود و همراهانش (۸۱/۵/۱۵) دچار ضایعه‌ی نخاعی و فلج از کمر به پایین شد. همچنین در این حادثه هادی رجایی از پیش‌کسوتان کوه‌نوردی استان کرمانشاه، جان سپرد، و تعداد دیگری از کوه‌نوردان دچار آسیب دیدگی‌های گوناگون شدند.

بخشی از حوادث کوه‌نوردی، مربوط به سانحه‌های جاده‌ای می‌شود که متأسفانه در ایران به علت شیوه‌های نادرست رانندگی و غیراستاندارد بودن وسایل نقلیه در حد بالا است. توجه کوه‌نوردان را به لزوم احتیاط بیشتر در گذر از راه‌های کشور جلب می‌کنیم.

* ناصر خوشه‌چین، کوه‌نورد پرتجربه‌ی اراکی که ۵۵ سال داشت در روز ۸۱/۴/۱۵ پس از آن که یک روز را صرف تعمیر پناهگاه کول جنون در منطقه‌ی اشتراک کوه کرده بود، دچار ایست قلبی شد و جان سپرد.

* پیکر جلال فروزان کوه‌نورد خستگی‌ناپذیر کشور که از روز ۸۱/۱/۳۰ در دماوند گم شده بود، در دره‌ی یخار پیدا شد. فرشاد خلیلی و دو نفر همراه او که از این دره‌ی کم‌تردد به سوی قله‌ی دماوند می‌رفتند، در ارتفاع تقریبی ۴۲۰۰ متر متوجه‌ی جسدی می‌شوند و موضوع را به خانه‌ی کوه‌نوردان تهران (گروهی که جلال عضو هیات مؤسس آن بود) اطلاع می‌دهند. جنازه پس از دو روز تلاش هم‌نوردان آن زنده‌یاد در روزهای ۲۵ و ۲۶ مهر، به تهران انتقال داده می‌شود. (در مورد کارنامه‌ی زنده‌یاد جلال فروزان، نگاه کنید به گاهنامه‌ی شماره‌ی ۵). طنز تلخ روزگار این که، جلال خود استاد صعودهای دماوند، از نخستین شناسایی‌کنندگان فنی و صعودکنندگان یخار، و جزء امدادگرانی بود که در سال ۱۳۵۹ به پایین آوردن پیکر کوه‌نوردی از روزنامه‌ی اطلاعات که به دره‌ی یخار سقوط کرده بود، کمک کرده بود.